

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : +33 5 65 99 38 21
telefax nummer : +33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 20. juli 2013.

Hr. Skatteminister
Holger K. Nielsen,
Skatteministeriet,
Nicolai Eigtveds Gade 28,
DK – 1402 København K

Kære Skatteminister Holger K. Nielsen.

I min skrivelse af 10. juni 2013 opfordrede jeg dig til som skatteminister at indlede forhandlinger med Frankrig og med Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, således at man får løst de problemer, der er opstået ved, at der ikke i dag er sådanne overenskomster med de to lande.

Jeg har modtaget dit svar af 21. juni 2013 på denne henvendelse, og jeg skal hermed takke for dette svar.

I dit svar anfører du, at jeg skulle have opfordret til indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien med udgangspunkt i de to landes udspil til pensionsbeskatning, der medfører, at personer i de to lande skal betale en dansk skat på højst 15 % af deres danske pension, og at personernes bopælsland også kan beskatte pensionen, men med nedslag for den danske skat. Dette er ingenlunde tilfældet. Det er slet ikke det, som jeg har opfordret til. Frankrig og Spanien er fremkommet med det pågældende forhandlingsudspil, men efter det oplyste har Danmark afvist det fransk/spanske forslag og har afvist at indlede forhandlinger, og det må jeg så tage til efterretning.

Det er derfor noget helt andet, som jeg har foreslået.

Det, som jeg har foreslået er, at Danmark – på samme måde som Frankrig og Spanien har gjort det – udformer et realistisk forhandlingsudspil, at man deri tager hensyn til de danske interesser, herunder ønsket om at få dansk skat af pensionsudbetalinger fra Danmark, men at man slækker på kravet om, at det er kildelandet alene, der skal have hele skatten af pensionsudbetalingerne, så også bopælslandet kan få en del af skatten, og det derigennem bliver muligt at opnå et kompromis. Men jeg har ikke foreslået, at det danske forhandlingsudspil nødvendigvis skal tage udgangspunkt i det fransk/spanske forslag. Jeg har tværtimod overladt til, at man fra dansk side selv udformer sit forhandlingsudspil. Der findes talrige andre muligheder for at udforme et dansk forhandlingsudspil,

som vil kunne komme de franske og spanske forhandlere i møde og derved åbne op for fornyede forhandlinger. Jeg kan eksempelvis henvise til, at Danmark indenfor de senere år har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster med Schweiz og med Portugal, hvor man, som jeg har foreslået, har lempet på kravet om, at det er kildelandet alene, der skal have hele skatten af pensionsudbetalingerne. Og der kan givetvist også udformes andre modeller.

Det som Danmark med andre ord skal gøre, er at udforme et realistisk forslag, som gør, at Frankrig og Spanien er villige til at indlede forhandlinger.

Frankrig og Spanien er de to lande i Europa, der har flest udenlandske pensionister boende på deres territorier, og derfor er beskatningen af pensioner et meget væsentligt spørgsmål for de to lande. Det er derfor helt klart, at så længe Danmark kompromisløst opretholder kravet om, at det i en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst skal være kildelandet alene, der skal have ret til hele skatten af pensioner, så er hverken Frankrig eller Spanien villige til at indgå en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Det vil få alt for vidtrækkende konsekvenser for de to lande at gøre noget sådant, og det er derfor helt urealistisk at forestille sig, at Frankrig og Spanien nogensinde vil indgå en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark på det grundlag, som Danmark hidtil har krævet.

Siden dobbeltbeskatningsoverenskomsterne blev opsagt for fem år siden har parterne siddet i hvert sit ringhjørne og blot stereotyp gentaget deres egne krav til en ny dobbeltoverenskomst. Og dette fører ikke til noget som helst. Derfor er tiden nu kommet til at begynde at interessere sig for, hvorledes man kommer ud af den nuværende fastlåste situation og finder en løsning på konflikten. Frankrig og Spanien er allerede kommet med et forhandlingsudspil. Det der mangler er, at Danmark på samme måde kommer med et forhandlingsudspil og viser vilje til at indlede forhandlinger med de to lande på et realistisk grundlag.

Lovgivningen om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og med Spanien bygger på en bred aftale blandt alle Folketingets partier bortset fra Enhedslisten. Det vil derfor være naturligt, at man orienterer de politiske partier i Folketinget om, at hvis det skal være muligt at indgå nye overenskomster med Frankrig og Spanien, så kan det være nødvendigt at slække på kravet om, at kildelandet alene skal have hele skatten af pensionsudbetalingerne og søger partiernes tilslutning til, at der indledes forhandlinger på et sådant grundlag. Derved er partierne også forberedt på, at en sådan kompromisløsning vil kunne genfindes i kommende dobbeltbeskatningsoverenskomster med de to lande, når de til sin tid skal ratificeres af Folketinget.

Jeg har i min skrivelse af 10. juni 2013 redegjort for, at den danske opsigelse af overenskomsterne har medført, at danske pensionister i Frankrig, der ikke er omfattet af overgangsordningerne, bliver dobbeltbeskattet af deres danske pensioner, samt at denne opsigelse årligt medfører større udgifter for Danmark end det merprovenu i form af skatteindtægter, som de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster giver mulighed for, at opsigelsen medfører tab af danske arbejdspladser og tab af dansk goodwill i modstrid med den danske regerings ønsker om at skabe nye arbejdspladser og forbedre dansk konkurrenceevne.

Det burde derfor være i dansk interesse nu at begynde at se på, hvorledes man kan få løst den nuværende situation til gavn for danske borgere og for danske virksomheder, der arbejder på det franske og det spanske marked. Og man bør i den forbindelse se på de samlede danske interesser i at få løst denne konflikt i stedet for blot enøjnet at fastholde sine ultimative krav til formuleringen af en enkelt paragraf i en eventuel ny dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Danske pensionister i Frankrig er siden den 1. januar 2009 blevet dobbeltbeskattet af deres danske pensioner, hvis de ikke er omfattet af overgangsordningerne, og der er ikke noget som helst, der tyder på, at denne situation nogensinde vil ophøre, med mindre der indgås en ny

dobbeltbeskatningsoverenskomst. Der er desuden ikke nogen som helst form for international praksis, der kan hindre Frankrig i at beskatte borgere, der bor på fransk territorium, eller som kan pålægge Frankrig at lempe den franske skat med skatter betalt i Danmark. Tværtimod er Frankrig fuldt ud berettiget til at beskatte personer efter bopælslandsprincippet på den måde, som landet rent faktisk gør, og som er i fuld overensstemmelse med samtlige de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som landet har afsluttet med andre EU-lande. Der er derfor ingen holdepunkter for den kritik af Frankrig, som du giver udtryk for i dit svar til mig af 21. juni 2013. Den eneste måde, som man kan komme ud af den nuværende situation på er, at Danmark indleder forhandlinger med Frankrig om en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, således at den nuværende dobbeltbeskatning bringes til ophør.

Hertil kommer, at danskere, der er bosiddende i Frankrig, nu udsættes for en strengere kontrol og en skærpet beskatning i forhold til hvad der tidligere har været tilfældet. Det er tydeligt, at de franske myndigheder ved en nålestikstaktik nu forsøger at markere, at det ikke er uden konsekvenser at opsiges en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig, og nu er i gang med at skabe så mange problemer for Danmark, at man fra dansk side til sidst af sig selv indser, at det er i dansk interesse at bringe den nuværende situation til ophør ved at komme til forhandlingsbordet.

Det er et væsentligt formål med en dobbeltbeskatningsoverenskomst at sikre ens egne borgere og virksomheder imod at blive udsat for dobbeltbeskatning, og dette hensyn varetager Danmark ikke, så længe man ikke er villig til at indlede forhandlinger med Frankrig og med Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Dansk erhvervsliv har udtalt, at den danske opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien årligt koster danske virksomheder et trecifret millionbeløb, og dette er formentligt ensbetydende med, at de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster i sig selv medfører tab af skatteindtægter i form af manglende selskabsskatter fra danske virksomheder, der overgår det eventuelle forøgede skatteprovenu, som man kan opnå ved at kunne beskatte (og dobbeltbeskatte !) danske pensionister i Frankrig og i Spanien. Ved mine kontakter til dansk erhvervsliv har jeg fået bekræftet, at de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster fortsat er et alvorligt og voksende problem for danske virksomheder, der opererer på de franske og spanske markeder. Man erklærer direkte, at man anser de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien som det alvorligste internationale skatteproblem, som de danske virksomheder er udsat for på nuværende tidspunkt.

Derfor har de danske erhvervsorganisationer gang på gang opfordret til, at Danmark opgiver den nuværende modstand og i stedet indleder forhandlinger med Frankrig og med Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, således at erhvervslivets problemer bliver løst.

Jeg må i den forbindelse fremhæve, at det ikke er rigtigt opfattet, når det påstås, at det kan være en løsning at indlede sag ved Europa Kommissionen. Skattelovgivningen på det europæiske plan er på sit nuværende stade så mangelfuldt udformet, at den ikke er i stand til at frembyde en beskyttelse mod dansk erhvervslivs problemer, når ikke det drejer sig om diskrimination på national basis eller unødige indskrænkninger i handlefriheden. Det er derfor fuldt ud muligt at opstille regler og praksis, der er skadelige for dansk erhvervslivs aktiviteter i Frankrig og i Spanien, uden at dette nødvendigvis er stridende mod reglerne i EU. Den eneste måde som disse problemer kan løses på er, at Danmark indleder forhandlinger med Frankrig og med Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster og i disse overenskomster får løst de problemer, som dansk erhvervsliv har.

Den omstændighed, at der ikke længere er dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien, gør, at de to lande kan beskatte kontrakter med danske modparter helt og holdent efter landenes egen interne lovgivning uden at tage hensyn til begrænsninger, der ellers ville være

aftalt i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Derved udsættes dansk erhvervsliv for en uens konkurrence i forhold til udbydere fra andre lande, idet de må tilbyde højere priser end andre med den virkning, at deres tilbud ikke er konkurrencedygtige og ordrerne går danske virksomheders næse forbi.

Hertil kommer, at store danske erhvervsvirksomheder har skrinlagt planer om at etablere sig og foretage investeringer i Frankrig og i Spanien på grund af den øgede usikkerhed, som de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster har afstedkommet. På samme måde er der virksomheder i Frankrig og muligvis også i Spanien, som på nuværende tidspunkt går udenom Danmark, når de skal etablere virksomheder og salgsselskaber i udlandet som følge af den forøgede usikkerhed, som de kan komme ud for ved, at der ikke er dobbeltbeskatningsoverenskomster, og disse selskaber etableres så i stedet i Danmarks nabolande til skade for de danske bestræbelser for at skabe danske arbejdspladser og forøge væksten i Danmark.

EU har sammen med G8-landene og OECD i denne sommer været aktive på det skattepolitiske område, idet man nu bestræber sig på at få lukket op for den hidtidige lukkethed i skattely, således at alle indtægter på denne måde kan komme ind under beskatning. Men det er værd at bemærke sig, at EU på samme måde udfolder aktiviteter for at hindre, at der sker dobbeltbeskatning indenfor EU. EU-Kommissionen er allerede fremkommet med initiativer på dette område, og det er for mig oplyst, at man indenfor EU for tiden arbejder med et større initiativ, som man planlægger at kunne præsentere senere på året i år. Den litauiske EU – Kommissær for skatter og afgifter, Algirdas Semeta, har i den forbindelse udtalt, at man i EU anser dobbeltbeskatning indenfor medlemslandene for at være i modstrid med selve ånden bag det indre marked i EU, og i den forbindelse har han udtalt: ”Vi bør sende en meddelelse til alle borgere, virksomheder og handelspartnere om, at EU ikke beskatter to gange. Dobbeltbeskatning er en af de væsentligste hindringer for det indre marked og bør ikke længere ignoreres”.

Det må herefter stå klart, at Danmark ved sin vægring af at opstille et realistisk forhandlingsudspil og erklære sig villig til at indlede forhandlinger på grundlag heraf, handler i direkte modstrid med selve ånden i EU.

Som skatteminister har du ligesom dine forgængere som skatteministre i de forløbne fem år talrige gange argumenteret for, hvorfor Danmark ikke skal indlede forhandlinger med Frankrig og med Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Nu er tiden imidlertid kommet til i stedet at finde frem til en løsning på dette problem til gavn for danske borgere og dansk erhvervsliv, som hidtil har lidt skade ved de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien. Det er på dette grundlag at jeg opfordrer dig til at indlede forhandlinger med de to lande om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster og derved finde frem til en løsning, som vil være til gavn for det danske samfund som helhed.

Jeg har sendt kopi af dette brev til formanden for Folketingets Skatteudvalg, Gitte Lillelund Bech.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner